

ili životinja i po čemu je iste forme ona narav koja se prema toj formi izriče; naime, u svakom nastajanju treba biti ono ὄμοειδῆ¹⁷, *iste forme* ono nastalo s onim koje rađa. Tako je, naime, pisao u 1. knjizi, u 5. poglavljtu *O nastajanju*: »Nastaje, dakle, jednostavno, jedno od drugoga, kako je također određeno u drugim knjigama, od nečega što aktualno postoji, ili iste vrste ili istog roda.« A to ὄμοειδής, tj. *<narav> iste vrste* je u drugome, kao i u onom nastalom: αὕτη δ' ἐν ἀλλῷ – »Sama uistina u drugome« – kaže u 7. poglavljtu.

Muškarac ima snošaj sa ženom, baca sjeme u maternicu, žena začne, u onom sjemenu grijanom toplinom maternice nalaže se formativna vrsnost zametka; ta se vrsnost zove narav; ona u sebi sadrži razlog da oblikuje srce, mozak i jetru u početku svega, kako nas je na temelju *<svog>* iskustva poučavao Hipokrat u knjizi *O naravi zametka*. Oni se oblikuju: prvo rastu, razlikuju se međusobno s obzirom na dijelove i na mjesta, svako pojedino svojim *<dijelovima i mjestima>*, tako, kad vrijeme napreduje, *<ona narav>* oblikuje, povećava i razlikuje ostale dijelove, i to ne tako da svako oblikuje u drugo vrijeme, nego sve u isto vrijeme.

Što prijeći da taj razlog oblikovanja svih organa zovemo sjenim razlogom i naravlju? Čini li taj uzrok sve to, ili bolje, što Aristotel tisuću puta tvrdi, ne čini li on ništa uzalud i ne upravlja li svime prema sigurnim i određenim svrhama? Ako to vidimo u toj partikularnoj naravi tog sjemena, ne će li biti ona *<narav>* prisutna također u svim ljudskim sjemenima iz kojih vidimo da se to neprestano događa po istom redu; ako je prisutna u ljudskim, zašto ne i u sjemenima ostalih životinja i svih biljaka i konačno uopće svega što uvijek na isti način ili ponajčešće nastaje, povećava se i oblikuje? Zato što su Filopon i Simplicije, Aristotelovi prijatelji, taj sjemeni razlog priznavali u univerzalnoj naravi, da nam ga je Aristotel objasnio, [329] a nije ga ni riječju spomenuo, dokinuo bi mnoge stramputice svojih tumača.

¹⁷ Usp. ARIST. Metaph. 1032a.23 – 24